

# Õpetajad hindavad näo järgi

“Mul on üks tuttav, kes rääkis, et tema laps ei saa kunagi koolis hindeks “5”, ükskõik kui palju ta pingutab. Õpetaja põhjendab, et klassis on oivik, kes on “5” tase, ja teised selleni ei küüni,” räägib **Robert Lippin**, riikliku eksamikeskuse juht. Kooli vahetades võib tema tuttava laps osutuda oivikuks.

“Hindamine ongi subjektiivne tegevus,” lisab Lippin.

Eksamikeskus asub Tallinnas peenes kontorite piirkonnas Ülemiste Citys. Ekspressi ajakirjanikuga on kohtuma kutsutud lisaks direktorile ka **Aimi Püüa**, üldhariduse õppekavade eksamite osakonna juhataja, ja suhtekorraldaja **Eeva Sirel**.

Nad selgitavad, et 3. ja 6. klassi riiklikke tasemetöid hindavad laste igapäevased õpetajad. Kuni majanduskriisini tegi eksami- ja kvalifikatsioonikeskus tasemetööde hinnete pistelist kontrolli.

Kontrolli tulemusena torkasid silma õpetajad, kes olid kolleegidest rangemad. Samuti esines juhtumeid, kus õpetaja pani parema hinde tüdrukule, kes “muidu on tubli”, ja nõrgema hinde poisile, kes “on paras lohe”.

Gümnaasiumi lõpueksamite kohta kasutavad eksamikeskuse ametnikud terminit “kõrge panusega tööd”, sest sellest sõltub kõrgkooli pääsemine.

Lõpueksameid hindavad kaks sõltumatut ekspert, mis vähendab subjektiivsuse riski. Kuid isegi riigieksamitel on juhtunud, et üks ekspert hindab sama tööd 80 ja teine 40 punktiga ning eksami tegija nõuab kolmandat hinnangut.

Hindamises suurte erinevuste tasandamiseks korraldab eksamikeskus sügiseti õpetajatele koolitusi. Õpetajad istuvad kambakesi koos, panevad näidistöödele hindeid ning põhjendavad oma seisukohta.

**Heidit Kaio**